

es saia

D'ALGAIDA

nº. 14. Febrer de 1982. preu: 50 pts.

Festes de Sant Honorat

No ens volem estendre massa amb la crònica del que foren les festes de Sant Honorat, però sí volem donar-ne una ressenya. Aprofitam per mostrar-vos dos moments de la festa amb les fotografies que insertam.

La festa va començar el diumenge abans, dia 10, amb una jornada d'expressió plàstica per allots. L'Obra Cultural va facilitar el material i bastants de nins varen demostrar les seves qualitats artístiques a la vista de tothom, a Sa Plaça, a l'aire lliure.

La vetlada de Sant Honorat es va fer el fogueró a Plaça amb molta de gent escoltant la Banda de Música, torrant bons trossos de llangonissa i botifarró i bevent bons tassons de vi. Va fer un vespre molt bo, no feia gens de fred, i la vetlada es va allargar fins tard. Hi va haver ximbombades i a una de les fotos en podeu veure un bon testimoni.

segueix a la pàg. 11.

Editorial

Volem comentar avui breument uns quants d'aspectes de les passades festes de Sant Honorat. No és una crònica dels actes que se celebraren lo que volem fer, crònica que, per altra banda, trobareu a la secció corresponent (Noticiari).

Només ens fixarem en tres detalls, tots ells positius: un és de caràcter general i dos més concrets.

El primer és el de la magnífica resposta del poble a la convocatòria de festa: el fogueró, el ball dels Cossiers i posterior recepció a l'Ajuntament, el concert de l'orquestra Ciutat de Palma, la fumada lenta amb pipa, foren actes amb una participació massiva. Es cert que el fet de caure en dissabte la diada de Sant Honorat potser facilità l'assistència de determinades persones; però també és cert que a vegades, en condicions semblants, els resultats han estat més pobres.

El segon detall es refereix als Cossiers i a la recuperació d'un dels seus balls, "Sa dansa Nova". Podem parlar de recuperació perquè feia molts d'anys -potser vint- que no es ballava i els mateixos que havien ballat la dansa ja no recordaven els passos i moviments. Sabem que ha estat a base de paciència i feina com s'ha pogut reconstruir. I precisament quan la ballaven davant l'església va ésser quan va ploure amb més força. Va ésser emocionant veure els Cossiers i bastant de públic aguantant l'aigada que queia fins que va acabar el ball.

I, per acabar, anem al tercer fet. Es refereix al concert que va donar la Simfònica Ciutat de Palma. L'església plena. Gent no acostumada a escoltar música clàssica que va seguir amb una atenció extraordinària la interpretació de les diverses composicions, especialment la Quinta Simfonia de Beethoven. Però, sobretot va ésser l'atenció d'un bon grapat de nins i nines de vuit a deu anys lo que més ens va alegrar, confortar i estimular. Estàvem al costat d'uns quants d'aquests allots que escoltaren amb aplicació i respecte durant tota l'hora del concert.

Així com altres vegades hem hagut de comentar casos i situacions lamentables i dolorosos, és just que ara ens alegrem d'aquests fets encorajadors que vos hem recordat.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC NOUS ALGAIDINS

mes de NOVENBRE:

dia 29: *Felip Gelabert Vidal*
fill d'Andreu i Aina-Maria.

dia 29: *Rosa Miralles Martines*. filla de Gabriel i Librada.

mes de DESEMBRE: cap.

mes de GENER de 1982.

dia 15: *Joan Gregori Coll Llompart*, fill de Joan i Margalida.

dia 19: *Ma. del Carme Linares Linares*, fill d'Antoni i Ma. del Carme.

MORIREN

Durant el mes de DESEMBRE:

dia 10: *Joan Jaume Fujol*,
de 67 anys.

dia 22: *Joana Cloquell Miralles*, als 80 anys.

dia 23: *Joan Trobat Fullana*
als 20 anys.

Mes de GENER de 1982:

dia 7: *Antoni Isern Quetglas*, de 88 anys.

dia 7: *Antònia Amengual Puigserver*, de 76 anys.

dia 23: *Joana-Aina Capellà Miralles*.

dia 29: *Antònia Barceló Cabrer*, de 81 anys.

ES SAIG

Bolletí de l'Obra C. ALGAIDA
mensual. D.L. P.M. 495-1980

Dirigeixen: *Delfi Mulet*

Francesc Antich.

Dibuixos: *Jaume Falconer*.

Fotografia: *Joan Balaguer*.

Administració: *Llorenç Oliver*.

Redacció: *Rei, l. ALGAIDA*

ES SAIG només es responsabilitza del EDITORIAL.

Imprimeix Apòstol y Civilizador. PETRA

PLA D'OBRES I SERVEIS

El passat dia 28 de gener es va celebrar un Ple extraordinari per decidir quines obres s'havien d'incloure dins el Pla d'Obres i Serveis del Consell corresponent a enguany. Com molts sabreu, es tracta de demanar ajuda econòmica -i també tècnica, si interessa- per dur endavant obres que serien costoses i de difícil execució per part del municipi sense una ajuda suplementària.

Les obres que, per unanimitat, es va acordar presentar són les següents:

- 1.- Asfaltat del camí de Son Roig.
- 2.- Asfaltat del camí de Darrera Ses Vinyes.

El pressupost dels dos projectes és respectivament de 3.093.615 pts. i de 1.347.611 pts.

Es demana una subvenció del Consell del 80 % d'aquests pressuposts, quedant un 20 % que es cobriria a base de contribucions especials.

Pot succeir que el Consell doni una subvenció que no arribi al 80 % sol·licitat. Es va acordar que en aquest cas les contribucions especials puguin arribar fins al 30 % i que es completàs la diferència que hi pogués haver a base d'una aportació de l'Ajuntament.

Ara tot queda supeditat a l'assignació que concedeixi el Consell. De totes formes, queda clar que la quantitat fixada per contribucions especials pot oscil·lar entre el 20 % i el 30 %.

Vos recordam unes quantes dades que vos poden ésser útils.

HORARI D'OFICINES DE L'AJUNTAMENT:

de dilluns a divendres: de 8 a 14.

dissabtes: de 8 a 13,30.

HORARI DE L'OFICINA DE RECAUDACIÓ:

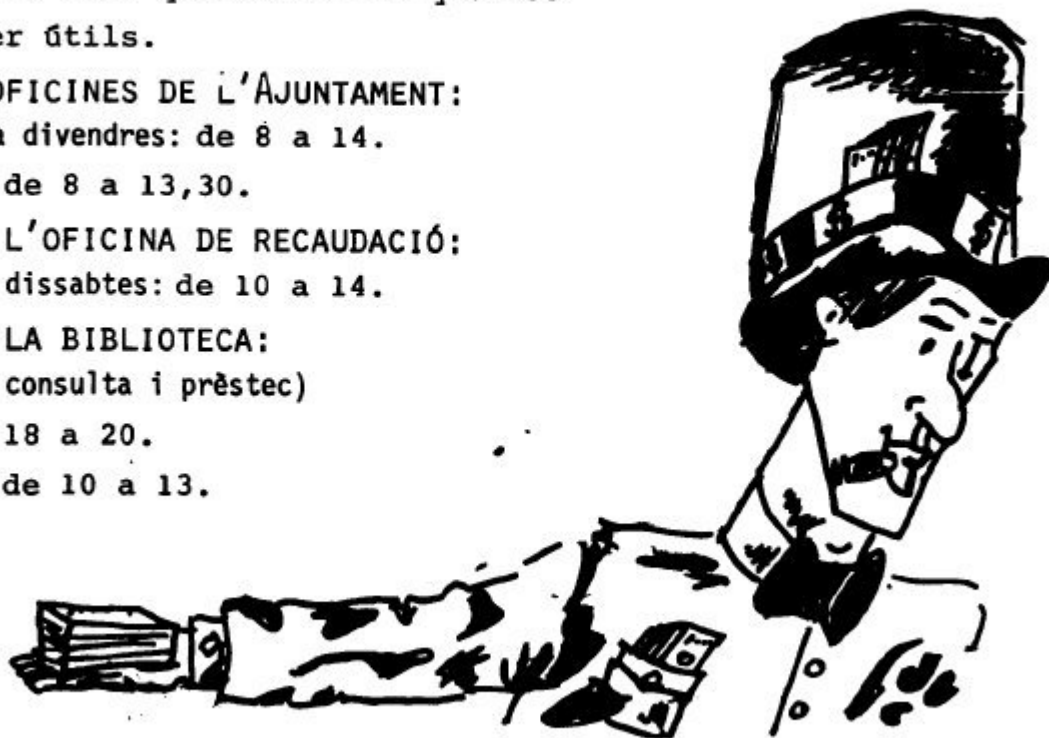
divendres i dissabtes: de 10 a 14.

HORARI DE LA BIBLIOTECA:

(servici de consulta i préstec)

dijous: de 18 a 20.

dissabtes: de 10 a 13.

no som res?

Hi ha circumstàncies, com la mort d'una persona jove, en què se mos fa difícil expressar els nostres sentiments. Romanem sense paraula. Només ens queda el recurs al silenci. Un silenci que no sempre podem deixar d'omplir amb frases per sortir del pas. Com aquesta que avui comentam: "no som res en aquest món".

Unes paraules que mereixen molt de respecte. Encapçalar-les amb un interrogant el que vol dir és que pentura són més que una manera de destravar l'embaràs d'aquells moments. Vol dir que pentura, darrera la primera veritat, evident, s'hi amaga una altra de veritat, més fonda, que, aparentment contradiu la primera, però que, en realitat l'enriqueix.

No som res en aquest món. El somni d'una carrera a punt d'acabar; aquells esforços que començaven a donar fruit; aquella tasca difícil ja quasi aconseguida; les il·lusions, mantingudes a sol i serena, perquè aquella família tiràs endavant... tot pot acabar en un moment. Sí, no som res en aquest món.

Ara bé, els "seny" no ens deixa dur mai aquesta afirmació fins a les darreres conseqüències. Perquè, si no som res, valdria més quedar-mos mans fentes... o anar-mos-ne al desert... De fet, no hi anam; ni ho deixam anar tot. Emprenem de bell nou l'activitat dins tots els camps de la vida. I estam convençuts que aquesta manera de comportar-mos no sols és necessària, sinó també correcta.

I ho és. Ja que, per altra banda, SOM MOLT. "Creixeu, multiplicau-vos i DOMINAU LA TERRA" és el primer manament que rebérem de Déu. Dominar, perfeccionar una creació que Déu va entregar a la humanitat només embastada perquè visquéssim el goig d'anar-la repuntant. Perquè Déu ha posat la història en mans de l'home.

Encara més; dins cada persona, just ran de la set de felicitat, hi guardam la capacitat d'aconseguir-la, compartint-la amb els altres. I això és molt. Es gran, poder ajudar els altres. Els cristians hi afegim

la seguretat absoluta que ens dona Jesús. Com Ell i amb Ell, podem viure solidaris amb tots els homes i dones, podem fer un món millor.

Hi ha unes coses, uns valors, que un dia se mos acabaran. Uns altres, com l'amistat, la solidaritat, el compartir i disfrutar amb els altres, no s'acabaran mai. No som res en aquest món; perquè salut i doblers, èxits i tantes coses, aconseguides amb molt d'esforç, s'acabaran. Al mateix temps, som molt en aquest món, perquè anam construint una eternitat de goig; anam enllumenant el camí de la Festa, ja fent festa mentre caminam. Anam convidant i ajudant a viure ja ara, en aquest món, el goig de la fraternitat, a celebrar la germanor que continuam construint.

¿No podríem, tal volta, dedicar tot l'esforç a cultivar els valors que no passaran i deixar fer tot quant un dia s'acabarà?

Sí i no. Posar l'esforç en cultivar els valors fonamentals ho exigeix primer el seny i en segon lloc la fe cristiana. Ara bé, això ningú pot fer-ho "passant" dels altres. Viure és cultivar-los a tots. El Regne de Déu no es construeix fora o al marge dels doblers, de la cultura, de la política, de la feina... El Regne de Déu es construeix cultivant l'economia i la política, la cultura i la tècnica, totes les realitats humanes, i posant-les (alerta, aquí està la qüestió) i posant-les al servei de TOTES les persones. Encara hi ha un punt on la unitat ja no pot esser més estreta: en l'amor. Amor "diví" sense amor humà, amor a Déu sense amor a les persones... jo en diria: neu torrada. Sant Joan en diu: una mentida.

Voldria acabar amb unes paraules del Missal, aquest llibre gros on hi ha les fórmules de pregària que a la Missa el capellà diu en nom de tots. Són de l'oració final d'un diumenge: "Senyor, que ens esforcem per cultivar els béns que passen, de tal manera que així poguem aconseguir amb abundància els que no s'acaben mai".

Miquel Mulet Coll

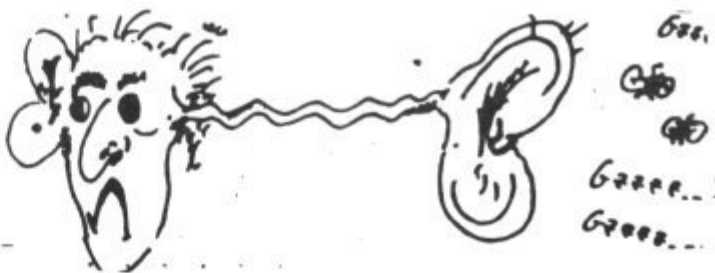
m'han dit que diuen

Això de s'enlluminat és lo més gran: es qui en tenen el maleeixen, i els qui no, el desitjen. Un mos deia, s'altra dia, que sa gent d'es carrer d'es Cavallers, no se saluda. Però no és que estiguin barallats, és que es vespres no se coneixen, p'es carrer. Ja veis, ells frissen de que els-hi posin llum a voler.

Per una vegada es comentaris que sentírem eren favorables a dos actes de tipus cultural, orquestra i coral. Es que sa gent que critica sa política cultural de s'Ajuntament, ja és per ganes. S'espectacle de s'Orquestra Ciutat de Palma, a l'església, per Sant Honorat, va esser marvellós. Sa gent, que va omplir l'església, va sortir entusiasmada. Es comentaris no podien esser més favorables, i això és una cosa a la que no estam gaire acostumats.

Es dia da sa coral de Nins Cantors de Sant Francesc hi hagué es mateix problema de sempre a l'església: ses portes que fan un renouer. Però un mos digué que havia sentit a dos dels organitzadors que, devers les sis, comentaven que s'havia de replentejar el rompre la tradició de dur una coral per Sant Honorat, perquè hi havia més gent de fora (pares de cantors) que d'es poble. Es lògic que pensin així, però també hem de dir que seria una llàstima rompre aquesta costum, ja que sa gent que hi va (i an es final hi havia mitja església plena) surt ben satisfeta, sobretot enguany que hi havia tres o quatre allots d'Algaida que cantaven.

Aquest mes pensàvem que no parlaríem de sopars o dinars, però n'hi hagué un que és digne de contar. Mos digueren que es dia de Sant Honorat, a un restaurant d'Algaida, es varen reunir a dinar "uns" de s'Ajuntament i els Cossiers, però a dues taules diferents. Aquest va demanar si s'havien disgustat, o que; i li explicaren que l'any passat hi va haver un malentès: anaren a dinar plegats, i els cossiers creien anar convidats ja que no havien cobrat res de tot

l'any, però an es final, cadascú pagà lo seu I és el que deia un cossier: "Si sa gent sa pensa que mos conviden, i és vera, me va bé; però que s'ho pensin, i jo hagi de pagar es dinar, això de cap manera".

Un deia que quan paga es poble, s'Ajuntament, sa gent no mira prim: es dia de Sant Honorat sa gent menja tot el que hi ha damunt sa taula, i qui més qui manco ho troba bé. El que ja no està tan bé és que un homo ja fet se'n dugui a ca-seva una botella de "martini". Pareix més cosa d'allots però mos han assegurat que es qui la se'n va du ja no cobrarà més coneixement, si no en té.

Com que es futbol com a deport no va de lo millor, ara es dediquen a animar-ho amb sessions de boxeo: així va esser es darrer partit d'es mes an es Porrassar, on hi hagué un morro xapat, serpentes, ... Vaja un exemple pels allots.

Es que quedaren com uns homes varen esser els Cossiers, que en poc menos d'un mes aprengueren a ballar Sa Dansa Nova, un ball que duia camí de perdre-se del tot. Això sí, ara volen lo promés, i com que, mos digueren, un els-hi va prometre un "bon" sopar quan la ballassin, ja li han reclamat un parell de vegades. Idò a sopar s'ha dit que aquest pic el vos heu guanyat.

Ja tornam tenir En Cames Tortes aquí. Hem sentit pocs comentaris sobre aquest tema, però els que hem sentit apuntaven tots a que enguany hi haurà més desfressos que l'any passat, perquè com que era es primer pic, va trobar a molta de gent desprevenuda; enguany, hem sentit a dir, es qui vagin an es ball desfressats tendran entrada franca. Ja veurem com parteix això, però els organitzadors hauran de dir coses aviat, perquè dia 21 de febrer ja és aquí.

Un Sord

Per la Llibertat d'expressió

Aquests dies tots els diaris de Mallorca han dedicat editorials, articles, etc. a favor de la llibertat d'expressió, cosa que és molt digna d'esser alabada, si té bona intenció i no hi ha fariseisme. El motiu de tant de rebumbori informatiu va esser una carta enviada pel president de l'Obra Cultural Balear als quatre diaris, a la qual deixava ben clar que la quantitat de cartes de suposats defensors de "lo mallorquí", no són més que maniobres polítiques de l'extrema dreta que vol crear a Mallorca un problema semblant al que va crear al País Valencià i que, fins i tot, per qüestions de llengua, es varen arribar a brutals atemptats contra intel·lectuals valencians. A l'esmentada carta se demanava als directors dels diaris que siguin conscients del paper que juguen i que pel bé de tots els ciutadans, procurin no publicar les cartes que estan plenes de falsedats, mentides i una flagrant mala intenció, per tal de fer d'una qüestió lingüística científicament demostrada, una guerra política que estaria abonada per la desinformació i la desunió d'aquest poble nostre que durant tants d'anys ha sofert les conseqüències del centralisme castellà i ens han obligat a estudiar "en la lengua del imperio".

Es evident que estic totalment d'acord amb la llibertat d'expressió, però de la llibertat d'expressió total, sense manipulacions ni traves. Tots hem de poder disfrutar d'aquest dret, i no sols, els que tenen la pella pel mànec.

Llegint els escrits dels diaris que defensen la llibertat d'expressió, he quedat un poc fred quan m'he fet aquestes preguntes:

¿Es llibertat d'expressió que els diaris sols publiquin les cartes que els hi agraden "por motivos de espacio"?

¿Es llibertat d'expressió que els diaris obliguin als seus corresponents i col·laboradors a escriure en castellà, prohibint, així, l'ús de la nostra llengua?

¿Es llibertat d'expressió que canviïn periodistes perquè els seus escrits siguin objectius i no beneficiïn els interessos polítics dels propietaris?

¿No és manipulació de la informació el que el director del diari "El Dia" permeti que en "Xerrim Forà" (Miquel Segura de Sa Pobla) se fiqui amb el batle d'Algaida i conti un caramull de doïes i mentides que li ha dit un company seu algaidí de la plataforma forana d'UCD? I que, quan el batle li envià un escrit on el convidava a mantenir una entrevista per tal d'informar-lo, el Sr. Director, no sols no publicà l'escrit, sinó que, a més, va permetre que el Sr. Segura dedicàs un segon escrit al batle dient que per informar-se no ha d'anar a cap banda, que la seva funció no és informar-se sinó escriure. I que, si algú vol informar-lo ja sap on el pot trobar. Molt bé! Enhorabona!!

Es evident que els diaris de Mallorca creuen en la llibertat d'expressió, però amb la llibertat d'expressar allò que ells i el seu grup polític pensen i punt.

Andreu Majoral

els lectors escriuen

Algaida, 23 de Gener 1982.

Sr. Director de la revista "Es Saig":

Li agrairia publicàs aquesta carta per la que vull comunicar la meva decisió de dimitir com a President de la Societat de Caçadors d'Algaida, entitat que sent com a cosa meva per haver estat un dels fundadors i perquè ja fa molts d'anys que hi estic aficat.

El motiu de la meva dimisió és únicament perquè crec fer un bé a la Societat; l'actual Junta Directiva, i sobretot jo, que som el que fa més anys que hi som, mos hem gastat, o cremat com diuen ara; això passa quasi per tot, dins els partits polítics, governants, clubs de futbol, etc., els càrrecs s'han de renovar, han de passar a elements més joves, i així hi haurà idees noves i més ganes de fer feina.

El fet de dimitir com a President, no vol dir que m'allunyi del tot, continuaré col·laborant, però no com a President d'Algaida, sinó com a vocal de la Federació Balear de Caça i del Consell Provincial de Caça, càrrecs dels que n'estic orgullós, i

que des d'aquí vull agrair al Governador, al Cap d'Icona i al President de la Federació, però també ho vull agrair a tots els socis de la Societat d'Algaida que m'han ajudat a dur a terme la meva feina durant tots aquests anys; la meva feina ha estat possible gràcies als socis, a la Junta Directiva i també als propietaris de les finques cedides per formar el vedat que tenim avui, i del que ens hem de sentir orgullosos tots, com jo hi estic. La col·laboració ha estat sempre molt important entre les altres Societats de Caçadors i els Jurats, i això és punt a tenir en compte pel futur President.

Vull acabar repetint el meu agraïment a tots, i fent constar que si qualche vegada la meva feina no ha estat tot lo bona que hauria hagut d'esser, me sab greu, però pensau que sempre he actuat amb una sola idea i finalitat: defensar, protegir i fomentar l'hermós deport de la caça.

Gràcies a tots, i a vos, senyor Director d'ES SAIG per la publicació d'aquesta carta.

Rafel Vidal.

Pluviòmetre

Consideram molt curiosa la informació que vos oferim referent al règim de pluges durant el període que va de l'any 1934 a 1981. Les dades les mos ha proporcionat el bon amic Gabriel Martorell Garau, apotecari a qui agraim ben sincerament les notícies que vos oferim seguidament.

Els anys que més ha plogut a Algaida durant el període de quaranta-vuit anys a que ens referim són aquests:

1936 ...	745,5 litres per m2.
1938 ...	754 " " "
1943 ...	858 " " "

A l'extrem contrari, com anys més secs trobam els següents:

1945 ...	211,2 litres per m2.
1961 ...	337,8 " " "
1967 ...	357,2 " " "

L'any passat, 1981, està dins els anys més eixuts. Va ploure un total de 454,5 litres per m2. que, apart d'esser una quantitat baixa, es varen repartir d'una manera molt irregular: mesos tradicionalment plujosos apenes varen caure quatre gotes mentre els mesos de més aigua foren alguns dels que normalment no ho són.

El terme mitjà de pluja durant aquest període ha estat de 574,74 litres per m2. Els entesos divideixen els països en humits i secs. La barrera que els separa és la quantitat de 600 litres per m2. i any. D'acord amb això, Algaida estaria entre els llocs secs, però molt aprop del límit entre els dos.

Pina

Just acabat de començar s'any, dins es seu primer mes, mos trobam amb una sèrie d'idees que poden arribar a esser notícia i amb unes altres coses que ja ho són. Esperam que ses primeres arribin a esser realitat.

Començarem exposant ses qua ja són notícia:

Sa més destacada i que més directament sa notarà a Pina, és que ja tenim caminer nou; és en Tomeu de "Son Quistó" que se dedicarà mitja jornada, es dematins, a ses feines que hi hagi pes poble, com són neteja de carrers, plaça, camins, font i cimiteri. Endemés se'n cuidarà des pes, donar corda a nes rellotje i de cobrar als placers, així com ses feines que se consideraran necessàries i de més urgència pes poble.

Una altra notícia és que s'ha denegat s'al·legació feta pes senyor de Son Ribas a nes pla de Normes Subsidiàries en que demanava poder urbanitzar 40 solars, com exposàrem a s'anterior número; damunt això voldríem fer una aclaració, ja que diguérem que ell faria donació a nes poble de 13 quarterades, però en realitat ell només ho va dir de paraula, però a s'hora de fer s'al·legació per escrit, va posar que "vendria" 13 quarterades i no, com havia dit, que faria donació d'elles. Donam així per aclarit aquest punt.

Ara farem allusió a ses altres idees que pareix que es volen dur a terme.

Per una banda tenim dos temes que fan referència a l'església; un d'ells és el referent a posar una canal a l'església que, segons mos han dit, es una obra que es capellà vol realitzar; això creim que amb s'ajuda de tots seria bo de resoldre.

S'altra, que implica una major dificultat, és el referent a sa restauració de ses pintures de ses parets i sòtils de dins l'església, que com sabem estan en molt mal estat de conservació. Es concejal Toni Oliver mos va comunicar que faria gestions amb sa Conselleria de Cultura des Consell Interinsular i amb Belles Arts, per veure si se podrien aconseguir subvencions per poder-les restaurar; ja que si se deixen espenyar més, perdrem un patrimoni cultural des poble de Pina que serà irrecuperable.

També es té pensat anar a xerrar amb el pare Gaspar Munar per veure si és possible que escrigui un llibre damunt s'història de Pina, oferint-li s'ajuda que hagi de menester per part des pineros, sempre tenguent en compte que en es pressupost (que esperam que mos sigui concedit) hi haurà uns doblers destinats a activitats culturals. Creim que aquesta seria una de ses millors maneres d'empresar-los.

Darrereres notícies: a s'hora d'escriure aquesta plana mos ha arribat sa notícia de que ja tenim es primer disc de circulació a Pina, que s'ha posat davant es forn i que diu: Prohibido aparcas excepto carga y descarga. Així que ja ho sabeu, VIUS A SES MULTES!!

Xesc Oliver

Festa d'En Cames Totes

Dia 18, a les 5, DIJOURS LLARDER, "penjada"
d'En Cames Totes, a Sa Plaça.

Dia 21, DIUMENGE, a les 5,
arribada a Plaça de ses Carrosses,
Judici d'En Cames Totes,
i sentència.

Hi haurà un fogueró i ball amb sa
Banda de Música
i es Conjunt d'Algaida.

(Si fes mal temps, es ball sa faria en es Teatre).
Sa rifarà un xot per ajudar a cobrir gastos de
Sa Festa.

Totes ses carrosses participants rebran obsequi.
Demanam que tothom vagi desfressat;
és una forma de participar més activament
a Sa Festa.

noticiari

SOCIETAT DE CAÇADORS

Dia 7, diumenge, com cada any se celebrarà un dinar de fi de temporada a Sa Portassa.

Dia 13, dissabte, a les 9,30 també a Sa Portassa, es farà l'Assemblea General Ordinària. L'ordre del dia comprén els punts habituals d'estat de comptes, pressupost i projectes, i especialment elecció de nou President degut a la dimissió d'En Rafel Vidal, que en aquest mateix número ens exposa els motius de la seva dimissió.

ELECCIONS DE PARES A SES ESCOLES

Per dia 5 de febrer estan convocades eleccions dels representants dels pares d'alumnes del Col·legi P. Pou en els orgues col·legiats del centre, concretament al Consell de Direcció i a la Junta Econòmica. La votació està fixada per dia 5 des de les 18 fins a les 21 hores a Ses Escoles. S'han d'elegir quatre pares o tutors pel Consell de Direcció i tres per la Junta Econòmica.

FUTBOL

Pareix que amb s'any nou ha arribat pels jugadors d'Algaida una injecció de força i de moral.

Efectivament, s'inici d'aquest 82 ha estat bastant prometedor. Començarem per parlar des grans.

A Campos només se va perdre per un gol davant es quart classificat i adins Algaida es partits s'han guanyat, amb dificultats això sí, però ningú pot negar sa voluntat i s'entrega que hi han posat es nostros jugadors. Es d'esperar que aquesta segona volta sigui millor que sa primera i que, si no se pot salvar sa categoria, almanco el nom d'Algaida se passetgi amb dignitat.

Es resultats d'aquest mes ha estat es següents:

Campos - Badia: 1-0

Algaida - La Victòria: 5-4. Ramis(2) Pau Fernando i Toni Isern.

Algaida - CADE: 2-1. Fernando (2).

Escolar - Algaida: 3-0.

Es juvenils, després d'uns començaments molt dolents, poc a poc estan escalant llocs. Ara per ara just es troben amb un negatiu i s'espera millorar encara aquesta situació. Sa illusió és molt grossa i això va quedar ben patent en es dinar que es va celebrar a Sa Pleta.

Resultats:

Algaida- Consell: 2-0. Xisco, Antonio i Gabriel.

Badia - Algaida: 1-1. Víctor.

Alcúdia - Algaida: 0-0.

I acab arem amb Sa Talaieta. Aquesta temporada ses coses funcionen molt bé, tant en es sopars com en es partits hi ha una gran unió.

Dins Algaida es permeten es luxe de guanyar i golejar a Sa Telefònica per 4 - 0; seguidament van a jugar amb els líder, Bar Miquel, i perden per 3 - 2 un partit que amb un poc de sort podien guanyar. Es darrer partit va esser molt disputat, 5 - 5, amb es temible Puertas Sanz. Sa Talaieta va pes llocs mitjans de sa classificació.

SCACS

Ha acabat es Campionat de Mallorca per equips de Segona Categoria i es Club d'Escacs d'Algaida ha quedat en quarta posició amb 7,5 punts i un balanç de 5 victòries, 5 empats i 4 derrotes.

S'actuació individual de cada un des componantes de s'equip algaidí ha estat aquest:

Nom	Partides jug.	punts	%
Tomeu Roig	14	12	85,7
Jaume Juan	12	8,5	70,8
Toni Fullana	7	3	42,8
Miquel Vidal	13	3,5	26,9
Jordi Pujol	6	2,5	41,6
Andreu Rotger	1	0,5	
Andreu Gelabert	1	0	

CICLISME

Dia 9 de gener al Poliesportiu es va celebrar Assemblea General de sa Federació Balear de Ciclisme, amb assitència del President de la Federació Espanyola i de la UCI Lluís Puig.

Es varen discutir temes molt importants i una de ses millores aconseguides ha estat que els equips de ses illes que vagin a córrer a sa Península tendran es bitllet pagat per sa Federació. Això ha estat una victòria molt important, ja que es corredors illencs per sa nostra condició d'insularitat trobaven moltes dificultats econòmiques per sortir a córrer fora.

També hem de dir que en Toni Cerdà està dins sa comissió de seleccionadors de sa Federació Balear i com assessor des Velòdrom d'Algaida.

Entre es nomenaments també trobam es d' en Tomeu Borràs com a delegat de Premsa de sa Federació i en Llorenç Batle com a Secretari General.

Maldament faci fret, es des Poc a poc no afluixen i cada diumenge surten a les nou; lo que passa és que són més pocs perquè n'hi ha de fredolers.

Llorenç Manila.

ve de la pàg. 12.
pressió senzilla i cordial del nostre agraïment. Són aquests: Tinent: la plaça està vacant. Sargent: D. Bartomeu Miralles Mayol, natural de Montuïri. Cabo: D. Pablo Monteroso Moyá. Guàrdies: D. Salvador Jimenez

Cobos; D. Antonio Jaime Rendón; D. Andrés Zamora Cerro; D. Vicente Hernández Sánchez; D. Antonio Linares Sánchez; D. Juan Rubiño Martín; i el darrer que ha arribat, el conductor D. Antonio García Sánchez.

La redacció

festes de Sant Honorat

ve de la primera pàgina.

El dissabte, dia de Sant Honorat, a l'ofici l'església estava plena a vessar, amb moltes persones del poble i molta gent de fora. Els balls dels Cossiers varen esser seguits amb atenció i oferiren la novetat de "Sa dansa nova", recobrada després de molts d'anys de no ballar-se. Per cert que la pluja va fer acte de presència en el moment en que s'estava ballant. Els Cossiers aguantaren l'aigua com si res i continuaren amb el seu repertori dins l'església. Vos presentam també un document gràfic de la seva actuació. La gent que seguidament va passar per l'Ajuntament al refresc que s'oferia al poble va esser nombrosíssima.

L'horabaixa es va celebrar a l'església el concert de l'Orquestra Ciutat de Palma amb un públic que omplia el temple i que es va entusiasmar amb les composicions que la Simfònica va interpretar: "Goyescas" de Granados, un fragment de "El amor brujo" de Falla, i la quinta simfonia de Beethoven. Davant els aplaudiments del públic, es va afegir la interpretació de "La Dolores" de Bretón. En resum, un acte dels que fan afició a la bona música.

Més tard hi va haver fogueró al Poliesportiu amb un campionat de fumada lenta amb pipa, acte també molt concorregut i sobre

el qual no ens estenem perquè el cronista esportiu el vos comenta.

Per acabar, ens referirem al concert de la Coral Nins Cantors de Sant Francesc del dissabte dia 23 a l'església. Amb més de mija església plena, la interpretació de les composicions antigues i modernes va esser francament brillant i els comentaris de tots els assistents molt elogiosos.

Si haguéssim de fer un balanç dels resultats d'aquestes festes en quant a participació ciutadana, a organització i a valoració artística, aquest hauria d'esser per força positiu i encorajador.

la guàrdia civil a Algaida

S'acabava l'estiu de l'any 1896. Mentre molts d'algaïdins feïnajaven pel figueral o es preparaven per la vermada, arribaren al poble cinc Guàrdies Civils i deixaren instal·lat el Puesto que encara tenim. Pareix que no duria gaire feina preparar la casa, al carrer del Rei. Per què? Probablement no era la primera vegada que hi feien estada els Guàrdies Civils. L'estil del document suggereix que s'hi havien quedat qualche dia, o qualche grapat de dies, en missió de servici per les nostres terres, enviats des de Ciutat o des d'Inca.

Però el 10 de setembre de 1896, enguany es compliran els 88 anys, en preñen posseïssori de manera definitiva. Formaven part del grup de Cavalleria; eren Guàrdies Civils a cavall. Així que, des d'aquell vespre, també quatre cavalls romanien a les estables del Quarter.

Feia 52 anys que existia la Guàrdia Civil. El 28 de març de 1844 el govern encomanà al duc d'Ahumada l'organització d'un cos armat per lluitar contra el bandolerisme que a la meitat sud de la Península devia ésser qualche cosa més que una pinzellada folklòrica a Sierra Morena. Poc després se li confià la missió que té encara ara: "el manteniment de l'ordre públic, la protecció de les persones i les propietats i l'execució de les lleis sempre que es demanin els seus serveis".

L'any 1940, el grup de Cavalleria d'Algaida, passava a ésser un grup mixt. Una meitat continuaven amb els seus cavalls i l'altra meitat dels Guàrdies sense cavalls. La reorganització de 1945 convertí el Puesto d'Algaida en "Cabecera de Línea". L'any 1968 es produeix un canvi sense importància en si mateix, però sí a nivell d'imatge dins el poble: desapareixen els cavalls. Del cavall i el tricorni, dos elements que les retines infantils dels algaïdins de mitja edat per amunt encara guarden de la figura del Guàrdia Civil, just en quedava el tricorni. Les estables del Quarter, des de llavors romanen buides.

Unes estables que ja no estaven al carrer del Rei (que tampoc es deia del Rei; havia canviat de nom el 1931 i el 1936), sinó al Quarter Nou, el mateix d'avui.

Va ésser l'any 1932 quan l'Ajuntament va comprar el solar per construir el Quarter. Era batle D. Antoni Mulet i els terrenys foren comprats a D. Gabriel Mulet per la quantitat de 4.098 pts. Els drets notariaus pujaren 23,15 pts.

L'any següent ja havien començat les obres d'acord amb el projecte de l'arquitecte D. Carles Garau. Pels honoraris d'aquest professional l'Ajuntament va pagar 1.390,60 ps. El Mestre d'Obres era D. Guillem Servera Crespi, al qui se li abonaren dues factures durant el mateix any; una per l'import de pts. 2.238,32, i l'altra de 2.000 pts.

L'edifici ja estava acabat l'any 1937. El dia 14 de juliol, el batle, D. Gabriel Oliver Puigserver, i el Cap de Línea de Lluçmajor, D. Ignaci Ponsetí Bibiloni, firmaren l'entrega que en feia l'Ajuntament. Un mes després el 14 d'Agost de 1937, s'inaugurava el quarter nou.

Queden enfora aquells temps dels cavalls. A hores d'ara, constituït el Centre Operatiu de Serveis Rurals, són l'auto i la ràdio els principals elements que ajuden a aconseguir l'eficàcia de sempre en la tasca encomanada als homes de la plantilla d'Algaida. Deixar aquí escrits els seus noms vol ésser l'ex-

segueix a la pàg. anterior

